

JOHAN OP BEZOEK BIJ...

Evangelische Zendingsgemeente Menorah in Apeldoorn

De Evangelische Zendingsgemeente Menorah ondersteunt meerdere zendingen in binnen- en buitenland. Johan Evenblij is oudste bij Menorah en vertelt over het bezoek van Johan aan hun kerk en hoe hun contact is ontstaan.

“Eén van de eerste zendingen die Menorah uitzond was Johan Smoorenburg. We zijn dus vanaf het begin betrokken bij de activiteiten van Johan en meerdere keren zijn er vanuit de gemeente bezoeken geweest aan Haïti.”

Op zondag 22 april preekte Johan Smoorenburg tijdens de eredienst. Johan Evenblij vertelt dat het een warm weerzien was. Het thema van de dienst was: iets bereiken of iets betekenen?! “Als volgelingen van Jezus worden we opgeroepen om vrucht te dragen, veel vrucht. Ons leven zou daarom in het teken moeten staan van vrucht dragen. Het gaat er dan niet zozeer om dat we iets bereiken. Iets voor anderen betekenen is dan van groter belang”, vertelde Johan Smoorenburg tijdens de dienst. Hij liet de mensen stilstaan bij de volgende vraag: Wat betekenen jij voor de mensen waar je mee omgaat?

Johan benadrukte dat als je vrucht wilt dragen het van belang is om te groeien.

Ook is het van belang dat zaken als geloof, deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, godsvrucht, broederliefde en liefde voor iedereen zichtbaar worden in ons leven. “Als deze zaken bij ons aanwezig zijn, kan het niet anders dan dat we vrucht dragen en iets betekenen”, aldus Johan Smoorenburg.

Christencontactgroep Zwolle

Minne en Adry Bouta behoren tot een groep christenen van ongeveer 25 personen die onder de naam Christencontactgroep Zwolle twee keer per maand samenkomen in Wijkboerderij de Schellerhoeve in Zwolle. Op zondag 6 mei waren Johan en Wilcie te gast bij deze groep.

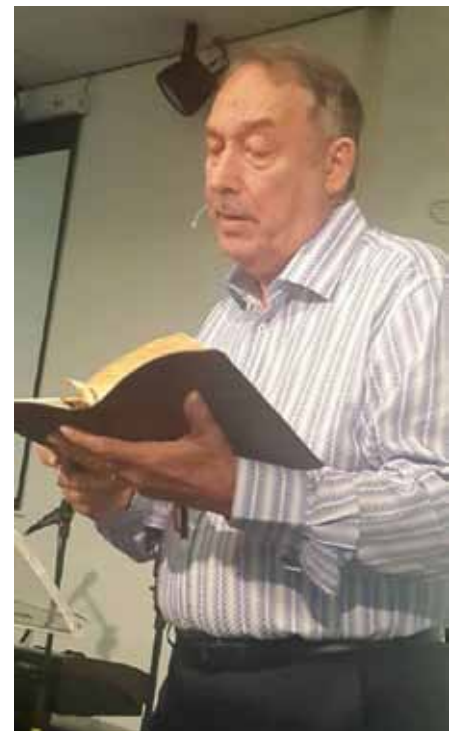
Minne en Adry vertellen hoe het contact met de stichting tot stand is gekomen. “Wij hebben stichting Hart voor Haïti leren kennen via de ouders van Johan; Minne was hun huisarts in Utrecht. Sinds die tijd ondersteunen wij Hart voor Haïti.” Enkele jaren geleden hadden ze in de gemeente waar ze deel van uitmaakten de kerstcollecte bestemd voor Hart voor Haïti. Als gevolg daarvan hebben ze Johan uitgenodigd om een presentatie te verzorgen. Dat ging toen helaas niet door wegens ziekte van Johan. Nu is het er wel van gekomen!

Werkbezoek

Johan en Wilcie Smoorenburg

Deze maanden is Johan in Nederland. Reden voor de redactie van de nieuwsbrief -die overigens nog steeds versterking kan gebruiken!- om eens uitgebreid met hem in gesprek te gaan. Maar er is meer: u kunt lezen over de verschillende gemeenten die Johan en Wilcie tijdens hun werkbezoek hebben bezocht. Een reis vol bijzondere ontmoetingen!

Tijdens zijn bezoek heeft Johan gesproken naar aanleiding van de Bijbeltekst 2 Timoteüs 4:7 waarin onder andere staat: “Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb het geloof behouden”. “Onze vraag vooraf aan Johan was om te verwoorden hoe zijn geloof zich ontwikkeld had in alles wat hij meegemaakt heeft”, vertellen Minne en Adry. Johan sprak vol overtuiging en liet op 1 ding de nadruk vallen: “Niet wat je bereikt hebt is belangrijk voor God, maar wat je betekend hebt voor mensen!”

Levenswerk

Het project Hart voor Haïti is het werk van de Heer. Dat hebben we altijd gezegd en beleden, en zullen we ook blijven zeggen. Tegelijkertijd is het ook het (levens)werk van Johan Smoorenburg. Johan had een droom, een visie voor dit land en heeft die met de hulp van God en vele gelovigen vormgegeven.

In een bestuursvergadering zeggen we het vaak tegen elkaar: wij bedenken hier plannen die hout snijden en proberen zo het werk op Haïti naar beste kunnen te ondersteunen. Tegelijkertijd staat Johan met de voeten in de klei, krijgt hij te maken met situaties die niet altijd te voorzien zijn. Daarin vertrouwen we elkaar, durven we elkaar aan te spreken op en te vragen naar beslissingen. Vanuit de overtuiging dat we door dezelfde Geest geleid worden. Deze maanden is Johan op werkverlof in Nederland. Hij spreekt in de gemeenten die hem steunen, gaat langs bij mensen die zich de afgelopen periode actief hebben ingezet voor de stichting, bezoekt zijn familie. Natuurlijk zien wij hem tijdens zo'n verlof ook een aantal keren. Om elkaar te bemoedigen en om praktische dingen met elkaar te bespreken. Maar ook om elkaar eens stevig te omarmen. Wat is het toch een prachtig werk waar we bij

betrokken mogen zijn!

Robin Vlug,
voorzitter Hart voor Haïti

Wat het meeste indruk maakte op Minne en Adry is de volharding waarmee Johan zich al zo lang met hart en ziel inzet voor Haïti ondanks alles wat hij meegemaakt heeft. Johan kan het zelf het mooist verwoorden: "God heeft altijd voorzien." Het spelen op de saxofoon door Johan mocht tijdens deze dienst natuurlijk ook niet ontbreken. "Ook erg indrukwekkend was het zingen van Wilcie met het koor op de wijs van "Hoe groot zijt Gij". Het was een zeer indrukwekkende en persoonlijke dienst, echt een familiebijeenkomst." De reacties van de andere gemeenteleden waren ook zeer positief, doordat Johan zo mooi kan vertellen weten ze nu meer van de stichting. Dit heeft niet alleen voor meer betrokkenheid gezorgd maar ook hebben ze er nu een beeld bij als ze Hart voor Haïti meenemen in hun gebeden.

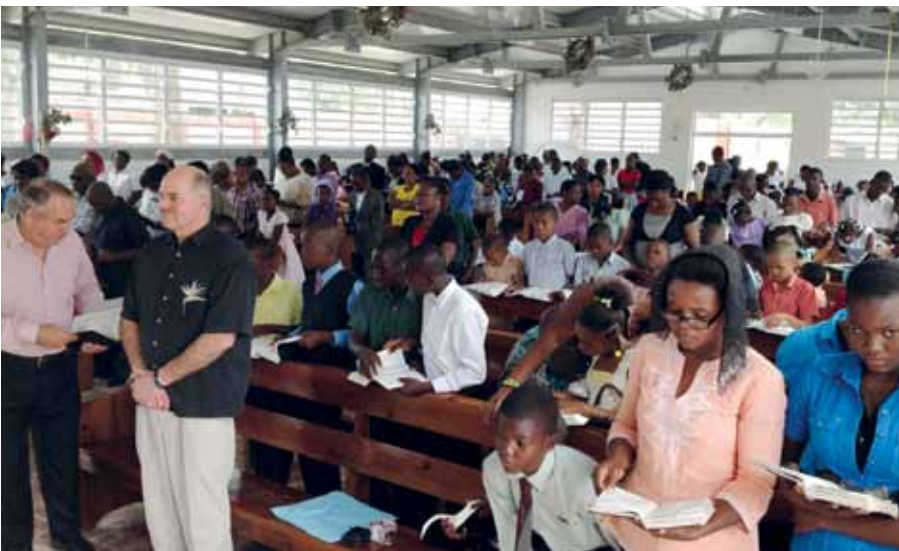
Doordat Minne en Adry al lange tijd in contact zijn met zowel de stichting als met Johan op persoonlijk vlak, hebben ze een hart voor Haïti gekregen. "Het contact is in de loop der jaren blijven bestaan en daardoor hebben wij altijd een warm hart gehouden voor zijn werk."

Ontmoetingskerk in Hasselt

Op zondagmiddag 13 mei waren Johan en Wilcie te gast bij Bas en Ritie Veening, twee vijftigers uit Hasselt. Bas en Ritie zijn al meer dan 35 jaar met elkaar getrouwd en hebben zes kinderen waarvan er vier geadopteerd en er twee pleegkinderen zijn. "Drie van onze adoptiekinderen komen uit Haïti, de oudste was zwaar ondervoed en werd in 1991 na een verblijf in het ziekenhuis door de familie Smoorenburg verzorgd. Een adoptievereniging heeft daarna geholpen bij de adoptie", vertellen Bas en Ritie.

Toen enkele jaren geleden bekend werd dat de biologische moeder van hun jongste zoon uit Haïti gevonden was zijn ze, na een DNA-onderzoek met een positieve uitslag, in 2016 afgereisd naar Haïti om de moeder en andere familieleden te ontmoeten. Tijdens dat bezoek verbleven ze bij Johan op het kinderdorp. Toen het stel erachter kwam dat de biologische moeder met haar kinderen in moeilijke omstandigheden leefde, hebben ze het plan opgevat om een veiligere woonplek voor hen te zoeken en ook hebben ze ervoor gezorgd dat de jongste zusjes onderwijs konden krijgen. "Onze zoon is begin van dit jaar twee maanden naar Haïti geweest om met hulp van Johan passende woonruimte te zoeken voor zijn biologische moeder!" vertellen Bas en Ritie. Dit hebben ze ook kunnen vinden in de directe omgeving van het kinderdorp. "Het was mooi dat wij samen al op het kinderdorp waren geweest. Zo konden wij ons een beter beeld vormen waar onze zoon was."

Bas en Ritie zijn erg onder de indruk van het werk van Hart voor Haïti, de zorg voor kinderen maar ook voor ouderen. "Het was een feest om daar kerkdiensten te bezoeken. We komen uit een andere wereld maar zijn toch nauw met elkaar verbonden." Ook de Ontmoetingskerk in Hasselt leefde met hun zoon mee en ondersteunde hem zowel financieel als in gebed. Door deze betrokkenheid leek het hen ook mooi om Johan uit te nodigen, 's middags bij Bas en Ritie thuis en 's avonds voor een dienst in hun kerk om te vertellen over zijn werk op Haïti. Tijdens de collecte, bestemd voor de stichting Hart voor Haïti, speelde Johan op zijn saxofoon Opwekking 407: "Dan zingt mijn ziel tot U, o Heer mijn God, hoe groot zijt Gij, hoe groot zijt Gij!" Dit maakte grote indruk. "Als je de levensloop van Johan kent word je daar stil van, wat een getuigenis!" Na afloop hebben Bas en Ritie heel veel positieve reacties ontvangen over de bijdrage van Johan. "Wij hebben een hart voor Haïti, niet alleen omdat enkele van onze kinderen daar geboren zijn maar we zien het ook als onze christelijke opdracht om om te zien naar onze naaste, naar mensen in nood. Wij bidden Johan en Wilcie, alle bewoners, medewerkers en vrijwilligers van Hart voor Haïti Gods zegen en nabijheid toe."

'We zien gelukkig veel overwinningen'

Je bent inmiddels over de 70, in Nederland heb je pensioengerechtigde leeftijd ruimschoots bereikt. Toch ga je harder dan ooit, lijkt het wel. Waar komt die drive vandaan? "Ik heb een opdracht van God om dit werk op Haïti te doen, maar zeker ook om die opdracht tot een goed einde te brengen en daar werk ik aan. Ik laat me niet ontmoedigen door omstandigheden, moeilijke tijden, of ziektes; het werk moet doorgaan, ook als ik er niet meer ben."

Al bijna 40 jaar woon en werk je in Port-au-Prince. Toch was het geen liefde op het eerste gezicht, heb je weleens verteld. Hoe ging dat? "In januari 1972 gingen we naar Martinique. Ik werkte 8 jaar op het eiland, toen ik begon te voelen dat het werk daar voor mij begon af te lopen. We hadden een avond-bijbelschool opgezet -samen met een andere evangelische zending- en ik begon te voelen dat God een ander plan had voor mijn leven. We begonnen te bidden voor een ander land. Ik kreeg in die tijd een brief van een dominee uit Haïti, die mij vroeg eens op Haïti te komen kijken in de zin van "kom over en help ons." Ik ben daar op een keer naar toe gereisd, maar na een aantal dagen ging ik terug en vertelde mijn familie en de gemeenten op Martinique: "We moeten wat doen voor Haïti, maar wonen? Nooit van mijn leven! Maar toen ik de 2e keer ging, met hulpgoederen dit keer, begon ik van het land te houden. Nu woon ik er al 36 jaar."

Haïti had ooit goede kaarten om het te gaan maken: als eerste slavenstaat heeft het zich bevrijd, een prachtige natuur (de parel van het Caribische gebied)... Waarom denk jij dat het zo bergafwaarts is gegaan en gaat met Haïti? "Helaas toen het land in 1904 onafhankelijk werd, was het ook gedaan met de samenwerking tussen de leiders en gingen ze elkaar bestrijden. Later kwam daar ook de corruptie bij en hoewel er in de vlag staat "eendracht maakt macht" is dat hier nooit in de praktijk gebracht. Nu is het land veranderd in een zogenaamd "failed state"... een mislukt land. Het zal heel moeilijk zijn deze neerwaartse beweging te veranderen omdat de leiders nog steeds geen eenheid vormen."

Hoe zien jouw dagen er uit op het kinderdorp? "Meestal sta ik om 6 uur op, daar hoeft ik geen wekker voor te zetten, dat zit in mijn gestel. Na gebed en bijbel lezen kijk ik eerst op mijn laptop om mijn mails te checken, dat zijn er elke dag wel minstens 20 waarvan ik er veel direct moet beantwoorden. Met het team bekijken we de problemen en bekijken we samen hoe we die op kunnen lossen. Ook onderhoud ik de officiële contacten met de instanties. Ik spreek nog regelmatig in verschillende kerken. De hulpverlening doen Wilcie en ik

samen, dit vraagt ook veel tijd. Alles bij elkaar elke dag genoeg werk om een uurtje of 10 bezig te zijn."

Wat was voor jou het hoogtepunt uit de bijna 40 jaar waarin je het project hebt geleid? "Een groot hoogtepunt was toen de eerste kinderen in 1983 in de eerste 2 appartementen kwamen wonen. Na al het plannen, gebed, strijd, het keiharde werk werd onze visie toen werkelijkheid." En de dieptepunten? "We kennen hier veel dieptepunten. We hebben een revolutie gezien, 4 staatsgrepen, een burgeroorlog, vele opstanden en het geweld van de bendes die soms 100 mensen per dag kidnapten. En natuurlijk niet te vergeten de natuurrampen." Haïti heeft het niet makkelijk gehad de afgelopen 40 jaar. En jij persoonlijk? "Ook hier kan ik zeggen dat dat er ook verschillende zijn geweest. De scheiding van Marjo mijn eerste vrouw, de dood van Janny, de aardbeving waarbij er zoveel mensen zijn omgekomen die ik kende. Ik heb toen groot verdriet gekend." Een aantal jaren terug werd je geconfronteerd met gezondheidsproblemen: je hart bleek ziek en het zag er niet goed uit. In hoeverre heeft die tijd je veranderd? "Mijn ziekte

'Ik heb er absoluut geen spijt van dat God mij op Haïti heeft geplaatst'

heeft mij nog meer gewezen op de noodzaak om het project zo snel mogelijk onafhankelijk van mij te maken. Met mijn hartoperatie ben ik door het oog van de naald gekropen maar God heeft me geheel opgericht, na 3 maanden werkte ik weer voor 100 procent. Overigens hebben we een goed directieteam. Nu ik 2,5 maand in Nederland ben doen zij het heel goed, ook dankzij Wilcie, die elke dag in nauw contact staat met Haïti."

In al die jaren heb je natuurlijk honderden kinderen zien komen en gaan. Johan: "Je raakt van geen enkel kind af, sommigen zie je jaren niet en ineens staan ze voor je neus, meestal als ze problemen hebben. Natuurlijk zijn er enkele kinderen die eruit springen. Islande, een tiener die kanker kreeg. Ik ben 1,5 jaar lang elke maand met haar naar de Dominicaanse Republiek gereisd voor haar behandeling. Ondanks alles stierf ze toen ze 21 jaar was... dat heeft diepe indruk gemaakt."

Je hebt weleens over jezelf gezegd dat je een Nederlander bent met een Haïtiaans hart. Inmiddels ben je ook getrouwd met een Haïtiaanse. Hoe

Haïtiaans ben je inmiddels zelf geworden? "Ik hou heel veel van het Haïtiaanse volk. 80 procent leeft onder de armoedegrens en 60 procent in extreme armoede. Ik zeg vaak: "een Haïtiaan leeft niet maar probeert zijn hele leven te overleven." Het doet me heel veel dit volk zo te zien lijden. Het land veranderen kunnen we niet, maar mensenlevens wel. Daarin zien we gelukkig heel veel overwinningen. Helemaal Haïtiaan word je als Nederlander niet: ik ben bijvoorbeeld altijd op tijd voor een afspraak, na 36 jaar zelfs altijd te vroeg. Tijd is elastiek op Haïti, daar zal ik nooit aan wennen." In hoeverre heeft Wilcie en jullie huwelijk je veranderd? "Wilcie is als Haïtiaanse een grote aanwinst. Ik heb veel van haar geleerd, ze kent de manier van doen van de Haïtianen natuurlijk op haar duimpje. Ze is directrice van het kinderdorp, gaat met het meeste personeel om en doet dat uitstekend. Ook nu we in Nederland zijn onderhoudt zij de contacten met Haïti en is daar druk mee."

Hoe zie jij de toekomst van Hart voor Haïti? "Mijn visie is dat het werk gewoon door moet gaan, ook als ik er niet meer ben. Ik hoop ook dat de achterban dit ook begrijpt. Ik ben natuurlijk nog steeds het gezicht van het werk, spreek in de gemeenten, vertegenwoordig het werk voor andere organisaties, maar uiteindelijk moet het werk ook zonder mij doorgaan. Er zijn zoveel kinderen en mensen die van dit project, Gods werk, afhankelijk zijn." Terugkijkend op waar de Heer je heeft geleid, wetende wat je nu weet: zou je er dan weer aan beginnen? "Gelukkig kunnen we niet in de toekomst kijken want dan zou er veel niet zijn gebeurd. God geeft je op de weg zijn kracht en liefde om dat af te maken waarvoor Hij je heeft geroepen. Ik heb absoluut geen spijt dat Hij me op Haïti heeft geplaatst. Er is niets mooier dan kansloze mensen een goede kans in het leven te bieden en de resultaten daarvan te mogen zien."

'Er is niets mooier dan kansloze mensen een goede kans in het leven te bieden'

Kees Goedhart

Zending is niet een liefhebberij van een paar avonturiers, maar een 'must' voor elke christen die ook maar enigszins bewegen is over zijn/haar medemens. Daarom: blijf dit werk steunen!

Comité van aanbeveling

Kees Goedhart
(Zending en Gemeente);
Elly Zuiderveld-Nieman
(duo Elly en Rikkert);
Bert van Leeuwen
(EO-presentator);
Peter Vlug sr. en Else Vlug
(Stichting Opwekking);
Peter Rothuizen
(erevoorzitter Hart voor Haïti);
Prof. dr. Cees Dekker,
(hoogleraar TU Delft).

Bestuur

Robin Vlug, voorzitter
André Siezenga, secretaris
Reinoud Talsma, penningmeester
Ronald Maat
Henk Bosman

Colofon

Redactie

Robin Vlug
Leontine van Dijk
Mariëlle van Holland
Christina de Kok
Anita van der Ree

Opmaak en druk

Stout Grafische Dienstverlening
Gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Donateurscontact

Anita van der Ree
Postbus 23, 2230 AA Rijnsburg
06-543 269 57
info@hartvoorhaiti.nl
www.hartvoorhaiti.nl
K.v.K.nr.: 41152664

Fondation Coeur pour Haïti

Johan Smoorenburg
B.P. 15999
Petion - Ville
Haïti

IBAN: NL76 INGB 000 5361685
(BIC: INGB NL2A)

IBAN: NL24 DEUT 0501162194
(BIC: DEUT NL2N)

Giften t.n.v. Stichting Hart voor Haïti,
Pijnacker

